

beløb, der er til at lave sygehusbehandling for, med 80 mio. kr. Altså at reducere muligheden for at give kræftbehandling ude på sygehusene er hr. Morten Østergaards bidrag til debatten over de sidste 5 år.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er da glad for, at det trods alt alligevel er tilladt at diskutere lidt bagudrettet, hvad der er foregået i de sidste 5 år. Det kan jeg forstå på ministerens argumentation, og jeg vil da så benytte mig af den åbning til at spørge: Er det ikke rimeligt, at folk, uanset om de er syge eller ej – vi har jo alle sammen en risiko for at blive det – ved, hvad de kan regne med?

Kl. 15.20

Statsministeren sagde for nylig på et besøg på Skejby Sygehus i forbindelse med den såkaldte kvalitetsreform, at garanti skal man kun udstede, når man er helt sikker på, at man kan holde den. Derfor vil jeg gerne spørge sundhedsministeren i dag: Hvornår træder den garanti, man udstedte i regeringsgrundlaget fra 2001, hvor man skrev, at borgerne skal have en reel og konkret garanti for behandling af alle sygdomme inden for en fastsat periode, i kraft for kræftpatienterne? Eller har man fraveget det synspunkt og må i dag erkende, at det var noget vrøvl, at det var sludder, at det ikke kan lade sig gøre, og at det er almen viden, som sundhedsministeren selv har sagt?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig med hr. Morten Østergaard i, at når man laver nye regler, skal man gøre sig klart, hvad de betyder. Det går jeg også ud fra hr. Morten Østergaards parti har gjort, dengang man selv var i regering. Det startede jo i 1999, da man lavede den første bekendtgørelse om maksimale ventetider på kræftbehandling.

Nu har jeg i går oversendt en redegørelse til Folketingets Sundhedsudvalg om de 14 patienter, der efter det her regelsæt har været underkastet sagsbehandling i Sundhedsstyrelsen tilbage i perioden fra 1999 til 2001, da der var den her bekendtgørelse om maksimale ventetider på udvalgte kræftformer. Jeg kan jo se, at der, for så vidt angår 7 af de 14 patienter, i hvert fald ikke er tale om, at det har givet sig udslag i nogen konkret behandling af patienterne i udlandet. Men det må man jo have tænkt dybt over, den-

gang man lavede det regelsæt, og dengang man havde ansvaret for at administrere det.

Det viser jo sådan set meget godt, og det vil jeg ikke trampe mere rundt i, at det her regelsæt, som fru Lone Møller også meget fair lagde det ud, er et regelsæt, der betyder, at man har en aktiv handlepligt for at gøre det yderste for at finde et relevant behandlingstilbud i tre niveauer.

Den her regering har vidst og været helt åben om det, at stråleområdet var under pres. Det har vi også reageret på, og så har vi haft tillid til, at den her garantimekanisme selvfølgelig har virket. Vi fik syn for sagen for få uger siden med hensyn til, at der var nogle administrative svigt. Dem har vi reageret på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Den behandlingsgaranti, regeringen har skrevet ind i sit regeringsgrundlag, kalder ministeren jo nu for nogle finurlige formuleringer. Jeg synes, det er meget interessant, at en minister, der tilhører en regering, som fører kontraktpolitik og siger alt muligt om, at et ord er et ord og et stop er et stop – og en garanti er vel også en garanti? – sådan pludselig bagatelliserer sine egne ord til at være »finurlige formuleringer«. Det får mig bare til at spørge: Står regeringen ved den formulering i regeringsgrundlaget 2001? Man kan jo også forestille sig, at man her 5 år efter pludselig er nået frem til en anden formulering.

Og så vil jeg gentage spørgsmålet: Hvis ja, hvornår er garantien så opfyldt? Det siger jeg ikke engang for at polemisere i den her debat. Det handler jo også om, at borgere derude jo godt må kunne stille sig spørgsmålet: Hvornår er den opfyldt? Er den opfyldt, når bekendtgørelsens trin er fulgt, det ene efter det andet, eller er det, når de 4 uger er i hus, f.eks. hvad angår strålebehandling?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står da ord til andet inde for alt, hvad jeg har sagt, og hvad andre af mine foresatte har sagt, og dermed også regeringsgrundlaget, som i øvrigt ikke har noget med det her regelgrundlag at gøre, men som jo er en politisk introduktion.

Det lovforslag, regeringen kom med i starten af vores allerførste periode i foråret 2002 om et udvidet frit valg, gav en udvidet patientrettighed, der gør, at den enkelte patient sådan set har